

Rõõm ei kustu pilgusärast!

„Õhtuleht“, 7. III, 1994

ITA SERMAN

Loomulikult kinnitab nii-
moodi Pipi.

Aga kui seda kinnitavad neli
Pipit?

Ja nelisada korda järjest?
Siis peakski meie ümber ole-
ma üksainus suur rõõm. Kül-
lap olekski, kui mõistaksime

rohkem tempe teha ja natu-
kenegi vallatumad olla, kui
hindaksime hoopis enam
südamlikkust ja inimlikku
headust.

Sest tegelikult on Pipi vaim
meis kõigis ju olemas. Vähe-
malt kinnitas niimoodi pärast
"Pipi Pikksuka" 400. etendust
laulukstide autor Enn

V e t e m a a .

Muidugi oli Pipi mõnikord
ka natukene kurb. Enn Vete-
maad tegi nukraks see, et nii
tähtsal päeval ei olnud enam
teistega koos Sulev
N õ m i k u t .

Lavastajat meenutasid soo-
jalt ka kõik Pipid. Sest Sulev
Nõmmik suutis seada Pipi

vempudest hoopis olulisemaks
oskuse leida kõiges ikka rõõ-
mu ja anda seda ka teistele.

Muidugi tahtsid vastupan-
damatud Pipid natukene ka
endast kõnelda.

Helgi S a l l o : *Minu jaoks
oli suurim kompliment see, kui
tütar vaatas mind telerist ja
hüüdis: Pipi! Meie ütlesime, et
ei ole, see on emme. Aga tema
hüüdis ikka: Pipi!*

Anu K a a l : *Ütlesin kord, et
põnev oleks Pipit teha. Nii see
läkski. Igasuguseid toredaid
ja ootamatuid asju juhtus.
Aga lõpuks sain härra Nils-
sonigagi hakkama.*

Katrin K a r i s m a : *Pipi
annab võimaluse ennast proo-
vile panna. Mina tegin seda 20
aastat, õnneks siis tuli mõistus
pähe. (Väike Piret, keda ko-
duses elus ka Pipiks hüütakse,
kinnitas seda: emal pidavat
koju ka oi kui palju trikke jät-
kuma!)*

Lydia R o o s : *Pipi on mind
elus väga palju aidanud: rõõ-
mu toonud ja tuju tõstnud. Te-
mast õhkub nii palju headust!*

Pipidel oli öelda veel mõnda-
gi. Lähemal ajal lubasid nad
seda ka teha.

Aga tänasesse talvapäeva ta-
sub üks Pipi mõte ühes võtta
kindlasti: kui süda on soe ja
lõõb nagu vaja, ei siis ole kül-
mumist karta...

Aivar Kullamaa foto